

En adventurerookies oplevelser til Kong Vinter 2015.

Jeg har siddet og bladret kortene fra Kong Vinter 2015 igennem og da der er utrolig mange indtryk, har jeg valgt at skrive dem ned, måske kan de bruges til inspiration en anden gang, eller også kan du kravle under et tæppe næste gang det blæser, og læse løs.

Bortset fra et hyggeligt træningsløb i AR-Als, er det første gang Ulla og jeg deltager i et adventurerace. Carsten mente det var noget for os, og af en eller anden grund hoppede vi på, da han spurgte. Så Den Manglende Brik meldte sig til challengerækken, og så må vi tage den derfra.

Vi startede ud fra Dybbøl fredag aften ca. kl 19.15 efter at Carsten var dukket op. Afsted det gik på motorvejen, lige indtil Carsten spurgte om vi havde aftalt noget om hvem der styrede kortet hvornår, det satte en tankerække i gang hos mig, der endte med "hov, vi har glemt kompasser", en hurtig optælling endte med at vi havde 1 med plus det jeg har i uret, men det var stadig et for lidt... Nå, men næste afkørsel var ved Søgaard, og samtidig kom der en melding i trafikradioen om en spørgelsesbilist der kørte fra Sønderborg i den forkerte bane, så vi tog landevejen retur efter kompasser, og gennemgik på vejen lige det øvrige udstyr – check til alt.

Derefter gik det rimeligt begivenhedsløst til Asnæs, vi fik undervejs downloaded Roadbooken og fik snakket lidt om det.

Ankomst ved Høve Hjemmeværnsetellerandet kl 22.25, ok eftersom krak sagde 3.05 t for turen (uden en sløjfe hjem efter kompas...). Jeg har nok ikke lagt mig ud med nogle ved at kalde stedet for nedslidt, men det var ok, der var det der skulle være, inklusiv køjesenge på et par sovesale. Team Spang og Nydahl var også ankommet og mente at den bedste chance for at få noget søvn, var ved at rigge et par madrasser an i bilen. Vi andre fik fundet en plads i køjesengene og Carsten på gulvet, så satte vi os og fyldte kroppen med vitaminer og hvad der ellers er i en Sort Guld, mens vi kiggede lidt nærmere på roadbook'en. Vi fik her at vide at distancen på MTB var øget fra ca. 85 km til 125 km, da turen var for hurtig – øhh ok, det klarer vi så nok

Efter en nats varierende søvn, kom vi op og fik lidt medbragt morgenmad, og fik udleveret kort, som straks blev studeret nærmere, nu skulle vi begyndere finde ud af hvad det Adventurerace helt præcist var for noget. Mulige vejvalg blev diskuteret og nogle markeret på kortene. Under instruktionen fik vi lidt flere forklaringer og lidt hjælp, samtidig med at det blev understreget at arrangørerne, der virkede til at have godt styr på sagerne, at de holdt øje med vejrudsigterne hele tiden, da stormen Egon havde meldt sin ankomst samtidig med at vi skulle i gang. Blandt andet fik vi det slet skjulte tip at alle porte til Sommerland Sjælland, hvor TA1 var, stod åbne i dagens anledning – det var en af de ting vi havde diskuteret om morgenen, da vi kiggede kort, da der var et oplagt vejvalg ind i parken fra vest, såfremt man kunne komme igennem indhegningen – det kunne vi så.

Det eneste der virkede lidt mærkeligt på mig, var at man klippede posten,- ja, ved at klippe den på et ophængt ark med alle holdnavnene på, så alle hold fik udleveret en klippetang, og så skulle man også notere tidspunktet

holdet var ved posten. For os der har løbet/løber o-løb, virker det umiddelbart som et skridt tilbage, men der var åbenbart nogle dårlige erfaringer fra tidligere, uden at jeg ved hvad det dækker over.

Starten gik kl. 11 fra Esterhøj, her kunne vi godt mærke at blæsten var taget til. Vi startede med en kort spurt (sådan da) ned til cyklerne og så gik det afsted ind igennem et stort sommerhusområde, med en masse små veje/stier, eller nogle små klitter nede ved vandet. Under passage af en mindre bro fik jeg slået mit bagdæk skævt, så vi måtte stoppe op og justere skidtet sammen med den nyindkøbte skærm, der heller ikke opførte sig helt som den skulle til at starte med, men vi fik hold på det hele og taget de første poster, inklusiv en valgfri i den nordlige del af området.

Herefter kom vi til TA1, der som nævnt lå i Sommerland Sjælland, her skulle vi ud på et raskt lille o-løb hvor den opmærksomme adventureracer kunne nå at se de fleste af forlystelserne, Ulla styrede kortet, og vi kom hurtigt igennem. Undervejs hilste vi lige på Team Spang og Nydahl, der kom cyklende på vej mod TA1. Her mærkede vi stort set ikke noget til blæsten, men der var jo så også tale om et Sommerland, så det manglede vel bare. Snoren som klippetangen sad i, holdt ikke længe, men Carsten opdagede heldigvis at han tabte den, ellers var det blevet en kort dag. Tilbage på cyklerne, og så gik det først lidt mod nord, og så vest, for at slutte mod syd. Der var et par fede poster undervejs, blandet andet Næsholm Slotsruin, i et godt kuperet landskab. Vi var igennem et par mindre skove og tage et par poster undervejs, og samlede også de 2 valgfrie poster der lå på strækket, da vi følte vi var godt med, og det kørte generelt fint. Dog drillede post 14 lidt da jeg åbenbart blev snydt lidt af en vej jeg ikke kunne finde på kortet, da vi kom ud af den lille skov ved post 13, så det gav lidt ekstra, men ikke meget.

Vejret var blevet temmelig meget mere blæsende igen, men da vi kørte mest mod øst og syd, var det ikke noget der drillede for alvor. Ulla var lidt i træk hos Carsten når det gik opad.

TA2 lå i Kongsøre skov, hvor der var et traditionelt o-løb, der lå rigtig mange cykler da vi kom, så helt i toppen lå vi jo nok ikke. Da vi diskuterede ruten om morgenen var vi ikke sikre på at vi kunne nå det hele af denne etape før det blev mørkt, men det var vi sikre på nu, så vi blev enige om at tage alle de valgfrie poster, startende ud med 50V, der lå for sig selv på en lille spids ud i Lammefjorden. På vej til den fik vi for alvor Egon at føle, storm og regn i spandevs. Da vi kom ud til den lille vendeplads, hvor posten skulle være, var der ikke skyggen af nogen skærm eller papir tilbage. På en busk sad 2 snitzlinger med holdnavne, vi satte vores på den samme, og et herrehold, der var der samtidig med os, gjorde det også. Det vil sige at umiddelbart var der kun 4 hold, der havde taget posten, med mindre nogle havde nået at klippe den før Egon meldte sin ankomst? Det kunne godt gøre det lidt vanskelig for arrangørerne at finde ud af i så fald? Vi fik taget resten af posterne i nogenlunde god stil, inklusiv de valgfrie, som vi kunne se flere havde sprunget over. Vi (jeg) havde et mindre bom på en post, hvor vi kom op på den forkerte høj. Efterhånden kunne det godt mærkes, at vi havde været i gang i noget der nærmede sig 5 timer, og vi tog den lidt med ro ind i mellem. For sidste gang i dag mødte vi Spang og Nydahl, da vi var på vej tilbage til TA2. De droppede de valgfrie poster, da Bettina's knæ brokkede sig.

Tilbage i TA2 fik vi tanket vand og sat lys på hjelm og cykel, og så afsted efter et skifte, hvor det ikke gik helt vildt hurtigt. Der var ikke mange cykler tilbage da vi tog fra TA2. Stormen var nu i fuld gang, og vi fik at vide at

klatreaktiviteten ved TA3 var aflyst – det virkede som en helt rigtig beslutning, da der var tale om at klatre 30 meter op i en tårnkran, gå ud på bommen og så rapelle ned.

Nå men op på cyklen og afsted igen – men her kom dagens største bom, det var nærmest umulig at komme rigtig afsted. Set her bagefter tror jeg det var en kombination af begyndende træthed, og så at det var blevet mørkt, og et nyt kort med ny målestoksforhold, der gjorde at vi brugte noget der nærmede sig 20 min på at komme ordentligt afsted. Men til sidst lykkedes det, og vi skulle ud og hente en post ved en pumpestation ved Sidinge Fjord, et helt fladt område, hvor en stormende vind skråt ind forfra gjorde, at det var med meget lavt tempo denne del blev taget – men det skulle blive værre...

Vi tog en afstikker op i et skovområde og hentede 3 valgfrie poster (16-18). Vi kom lidt galt ind i skoven selvom der på kortet ikke var mange veje at vælge imellem, tror der var lidt flere i virkeligheden, men efter den første gik de to næste fint. Herefter skulle vi tage dagens ledeste post, ved en bænk, der af en eller anden grund var placeret på ca. 1 m vand, sammen med trillebør og diverse campingstole, der flød rundt. Vi kom op igen og startede med at trække lidt, for at få varmen tilbage i tæerne, der havde det med at blive kolde i vinden, og det kolde vand gjorde det jo heller ikke bedre. Ved post 20 var der heller ikke noget spor af hverken skærm eller papir, til gengæld var der rigtig mange snitzlinger bundet omkring ved posten. Til slut på strækket var der lidt tiltrængt medvind ind til TA3. Hvis jeg husker rigtigt var det heromkring at Carsten's kineserpendelampe opgav kampen mod mørket, og ikke længe efter opgav min ditto på cyklen.

Ved TA3 fik vi at vide, at ikke bare var klatreaktiviteten som nævnt aflyst, det var den næste MTB-etape på Tuse Næs også på grund af vejret, så det eneste vi manglede var MTB-etapen hjem til mål. Det gav lidt ny energi og da der var tændt i grillen, og partypølser til folket kunne vi fantasere om, at vi kunne være i mål omkring kl. 21 og tilbage i Dybbøl til midnat. Carsten og jeg blev her nærmest euforiske og spiste 4 pølser hver - det var nok mindst en for meget. Egon havde dog også en anden mening om, hvornår vi skulle være hjemme....

Sidste stræk startede med et langt stykke stik vest (knap 10 km!) i den tørlagte del af Lammefjorden, så det var meget åbent og fladt, så vi blev fuldstændig mørbanket på de lange lige stræk. Ulla lå en del i træk hos Carsten, men tog også nogle lange stræk selv, flere gange måtte vi af cyklerne og trække, da det ikke gav mening at forsøge at cykle. 2 gange blæste Ulla af vejen og ud på marker (heldigvis var det fladt), men det gik langsomt fremad mod post 27V. Selvom den var valgfri bestemte vi os for at tage den, da vi synes vi havde kæmpet så hårdt for den, og vi ikke ville spare så meget på at springe den over. De sidste 1½ km ind mod posten forgik på en fuldstændig opblødt markvej, med en storm lige i smasken, så selv det at trække cyklen virkede lettere umuligt. Da vi kom til den sidste gård inden kanalen, hvor posten var placeret ved, bakkede der en ladvogn ud foran os, og bakkede afsted hen til foran kanalen, hvor der stod en fyr og skulle have sin go-cart op på vognen – det virkede da helt normalt under de omstændigheder ...

Vi fik hurtigt bladret papirerne ved posten igennem, og kunne se at de fleste hold havde skippet denne post, så med rank ryg kunne vi endelig nyde noget medvind ind til Asnæs langs kanalen. Vi fik taget post 28 og her gik det op for mig at vi manglede 3 poster i stedet for 2, da jeg i løbet af dagen havde glemt at der var et ekstra kort, til Jyderup skov. Vi kørte igennem Asnæs og forbi den lokale bodega, hvor der var gang i billardspillet, men det måtte blive en anden gang, nu ville vi gerne til at i mål. For lige at sætte trumf på havde Egon

arrangeret et kombineret sne/haglvej på denne del, men det var dog forholdsvis kortvarigt. På kortet havde jeg set en mulig vej ind til skoven, men kunne ikke rigtig bedømme om der var "hul igennem". Da vi kom frem var det en privat vej, så vi måtte lidt længere før vi kom op til skoven. Vi snakkede kort om det nu var fornuftigt at gå ind i skoven, men blev enige om, at nu skulle vi også have de sidste poster med. Der lå mange nedfaldne grene, post 29 drillede lidt, men vi kørte meget sikkert for at undgå unødigt tid derinde. Her opgav min hjelmlygte så, men vi havde heldigvis en reserve pandelampe, som kom til sin ret. Vi fik taget den valgfri post 30 og den sidste post 31, og da vi hørte et træ vælte, tog det ikke lang tid at komme ud af skoven, storm eller ej. Igen tog vi det sikre vejvalg ind igennem et sommerhusområde, da alle var godt møre, og fandt vejen til Høve. Det viste sig at være en lang utrolig sej stigning, stadig med stormen lige ind forfra, lidt mere hagl blev det vist også til. Det måtte være tanken om at komme i mål lige om lidt der gjorde at vi blev på cyklerne, og ikke kunne se hvor langt den egentligt fortsatte.

Det var fantastisk at komme i mål og smide rygsækken, ca. 12 timer og 20 minutter efter vi var startet. Selvom vi var nogle af de sidste der kom i mål, tror der kom ca. 4 challenge hold og lidt flere master hold efter os, så var forplejningen i top. Jeg fik en kop god suppe og Ulla og Carsten hoppede om bord i en kæmpe burger. Aldrig har jeg set så meget remoulade i en burger som i Carsten's, og kort efter havde jeg aldrig set så meget remoulade i hovedet på en mand, men under det hele var der et stort smil, desværre var min telefon gået tør for strøm så i må tænke jer til billedet.

Vi fik at vide at storebæltsbroen var lukket til kl. 2, så vi vendte lige om vi skulle blive eller køre, jeg meldte mig til at køre når vi havde fået et varmt bad og pakket sammen, så ville det nok passe med at broen åbnede igen, så Ulla og Carsten kunne nyde en velfortjent Sort Guld, og så fik vi takket af og vendte snuden hjemad. På vej mod Slagelse fik vi så en melding om at broen var lukket til kl. 4, så vi tog en lur på en p-plads sammen med alle den andre, der ikke var af royal byrd. Endelig kunne vi komme afsted, og vi landede i Dybbøl godt mørbanket omkring kl. 6.30, men en super god oplevelse rigere, hvor vi på trods af vejret holdt humøret højt hele tiden, og hjalp hinanden igennem. Når vi var tvunget til at stå af cyklerne og trække, var vi gode til at proviantere, så selvom vi havde fået nogle tæsk af Egon, så tror jeg godt vi kan sige, at det var os der vandt den kamp.

Samlet blev det til 128 km med, for mig lidt overraskende 1565 højdemeter, så der er godt kuperet i Odsherred. Generelt var det et utroligt spændende og afvekslende område, med kuperede morænelandskaber, skov og så de kunstigt drænedede fjorde. Der var mange stendysser (heriblandt Hamlet's grav – jeg nåede dog ikke at læse på det opstillede skilt om det er den Hamlet, men det er det vel nok?). Men helt sikkert et flot område, som man sikkert kan leje et sommerhus i og så tage nogle gode cykelture i, en dejlig sommeruge uden for meget blæst...

Hvordan det er gået i løbet er vist noget mere usikkert. Efter burgeren fik Carsten at vide, at det eneste andet mix-hold der havde alle poster var Merrell der vandt rækken i overlegen stil, så det luger jo af en (for os overraskende) andenplads? Men nu er det (mandag) meldt ud at også nogle challenge hold (udover Masterrækken, der blev stoppet) blev "fanget" i stormen. Hvad det helt betyder ved jeg ikke, vi fik ikke noget at vide undervejs, andet end at mtb-etapen på Tuse Næs var aflyst, så det bliver jo spændende at se.